

НАШ ГОЛОС

Місячник — Видав Асоціація Українців Америки

OUR VOICE - Ukrainian Monthly 133 LAFAYETTE AVE. TRENTON, N. J. 08610

Річна передплата в Америці і в інших краях . . . 5 доларів ♦♦♦♦♦ Поодинокое число . . . 50 центів.

Yearly subscription \$5.00 Single copy 50¢. Second Class Postage paid at Post Office of Trenton, N. J.

Рік IX Ч. 11

СТУДЕНЬ 1977

№. 11

NOVEMBER 1977 VOL. IX

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕМОКРАТИЧНИЙ РУХ

На іншому місці нашого місячника подаємо короткий допис про Перший Дискусійний Семінар, що відбувся у вересні на оселі "Верховина" в Глен Спей, в стеїті Нью Йорк, ЗСА. Ту конференцію треба вважати успіхом Українського Демократичного Руху, який її zorganizував.

Семінар був успішний тому, що то був ріст вгору, бо в нім взяли участь доповідачі з університетського середовища. Був він ростом у ширину, бо в нім виявили свою активність громадяни з поза партійного сектора української суспільності. Дотепер основою Українського Демократичного Руху були три політичні групи: УНДО, УРДП, ОУНз. За ангажування в УДР-і безпартійного сектора є istotним скріпленням Руху.

Але найважливішим здобутком було те, що Семінар зробив серйозну пробу досліджувати проблеми української внутрішньої і зовнішньої політики у світлі нинішньої ситуації в Україні та зупинився над питанням стану еміграційних сил поза батьківщиною.

Український Демократичний Рух добре продовжує працю свого попередника - Конгресу Української Вільної Політичної Думки. Тільки коли КУВПД мав спрямування радше теоретично - дослідних студій - то Український Демократичний Рух ставить ще спеціальний наголос на практичне шукання розв'язок комплексу питань української політики. УДР уважає, що на поверхні потоку світових подій вдержатися тільки ті народи, які в кожній хвилині знають, що мають робити, народи, яких провідники потраплять передбачувати ситуації, яких не заскочать несподіванки, які зроблять такий вибір засобів і пріоритетів, що зуміють уникнути небезпеки опинитися зі своїми народами під колесами історії.

УДР усвідомлює собі, що ми зближаємося до кінця 20-го століття і що ми мусимо бути

ліпше приготовані до ситуацій як наші предки в 1914-1920 роках. Для того треба великої інтелектуальної праці, треба концентрації сил, засобів і людей. Ми собі усвідомлюємо що труднощі й перешкоди здобуття української державности є мабуть більші ніж ті, що треба було перебороти на початку 20-го століття.

Український Демократичний Рух не претендує на монополію розв'язки всіх проблем української політики. Діячі УДР очікують, що інші політичні та ідейні середовища виявлять ініціативу в пошуках української вільної програми і не обмежаться самими гаслами, чи програмами 60-літньої чи 40-літньої минувшини. Визвольно-політичну програму нашої дії на еміграції ми мусимо синхронізувати з тими духовними рухами, які діють тепер в Україні. Тут ми повинні підкреслити незаперечний факт, що духовно-моральне піднесення, яке від кількох років окрило наших людей в Україні, причинилося у великій мірі до ідейного оживлення серед українців на еміграції. Для більшости з нас національне і політичне заангажування нашої молоді на еміграції було і є несподіванкою, неочікуваним явищем. Але без сумніву тим поштовхом для нашої молоді на еміграції є власне боротьба за людські і національні права в Україні. Без того динамічного впливу резистансу в Україні наша молодь на еміграції не виявила б такого патріотичного ентузіазму, яким вона живе тепер.

Національний ренесанс в Україні шукає свого партнера на еміграції. Мабуть одиноким таким партнером, що відчуває, розуміє і всеціло симпатизує з тими ідейними рухами в Україні є на еміграції Український Демократичний Рух. Широка політична платформа Українського Демократичного

Зміст присланих листів

Дістаємо багато листів до редакції. Деякі з них довші, а у нас нема місця на поміщення їх в цілості. Тому будемо подавати тільки короткий есенційний зміст цих статей, дописів, порад, висловів обурення тощо.

Др. Олександр Домбровський, дійсний член НТШ, має претенсії до звіту про загальні збори НТШ і до статті ред. І. Кедрина п.н. "Проблема Історії України - Руси в якій інформував читачів про ту частину Загальних Зборів НТШ, в якій дискутовано справу перекладу Історії М. Грушевського на англійську мову. Пише що ред. Кедрин подав його головніші думки, в першій мірі концепцію конструктивної розв'язки справи, не згадавши його ні одним словом. Таке поведіння є, на його думку, порушенням кодексу етики журналіста.

Свої думки відносно цього випадку подав він до "Свободи", але "Свобода" не помістила. Отже висловлює свій жаль і осуд так ред. Кедрин, як ред. Драгана. Своє огірчення і обурення висловив др. Домбровський кінцевим реченням: Хай живе естаблішмент.

Як відомо, Загальні Збори НТШ, а пізніше анкетне листове голосування істориків і членів НТШ стало на тім, що вже переложено три перші томи Історії на англійську мову видати, а дальшу історію аж до нинішніх часів, узглядаючи новіші досліді, видрукувати в англійській мові у двох чи трьох томах осбною редакційною колегією. В цьому правильному рішенні не мала заслуга припадає саме д-рові О. Домбровському.

Ред. Михайло Добрянський, наш постійник кореспондент в Англії, висловив своє тверде обурення на проф. П. Феденка і паню Н. Чапленко за писання, чи твердження, що Віктор Петров був агентом СССР, а на "Наш Голос" і на "Свободу" за те, що ті писання опублікували "НГ" пані Чапленко, а "Свобода" Феденка. Бо не було ніякого суду, який ствердив би, що Петров винен. Обов'язок до-

Руху, його дух громадянської толеранції і демократичний стиль роботи дає гарантію, що між Батьківщиною і еміграцією може бути спільність ідей, прагнень і дії. П.

казу вини має дати обвинувач, а не оборонець - в цім випадку пані Чапленко, а немгр. Іван Костюк, який твердить, що Петров не був агентом.

В листі між іншим стоїть: "По війні кілька років жили в тій самій країні пп. Феденко, Чапленко, Петров. Чому тоді двоє перших не покликали того третього на суд?"

Кажуть нема нічого злого, щоби не вийшло на добре. Повинесенні цих справ на світло покажеться, що Петров таки справді не був шпигуном, як це ясно виходить із усних розповідань І. Костюка, який мав з Петровом багато справ і стичностей. Ці свої ширші спомини напише в коротці в "Сучасності". Отже ні проф. Феденко ні пані Чапленко не мусять вбирати тогу прокуратора.

Др. Михайло Воскобийник, голова централі УРДП, маючи більше часу в часі вакацій, написав довшу статтю на актуальну тему п.н. "Пріоритети, труднощі й перспективи консолідаційної позиції УРДП". Була вона друкована в "Українських Вістях", центральнім органі УРДП, в двох числах. Наша редакція дістала її в осбноій 24-сторінковій брошурі. Стаття має цілий ряд піднаголовків, які віддають її зміст. Тому подаємо їх тут:

"Ознаки кризи українського політичного життя", "Ситуація з молоддю вимагає нових методів політичної праці", "Пріоритет національних завдань в Україні над еміграційними", "Хто рятує престиж політичного сектора еміграції і чи потрібна УНРада", "Пріоритети, УРДП і розходження з діями ДЦ УНР", "Оцінка Л. Плюща - лякмусовий папір для демократичности УНРади", "УРДП за координаційне ведення української політики", "Вимога ділової програми і дійової коаліції для Виконавчого Органу УНРади", "Чи вдасться скріпити один традиційний коаліційний центр?", "Поєднання УРДП на базі ідей Багряного, а не на ідейних уламках від нього - передумова розбудови державного центру УНР", "Чи знайдеться партнер для найновішої еміграції?", "Як що не УНРада, то УДР" і "Український політичний сектор мусить бути упорядкований".

Від ред: В довгім змісті цієї статті можуть знаходити різні читачі це й те, що їм неконечно подобається, але головний її

Редагує: Колегія. Редакція застерігає собі право скорочувати статті і їх справляти. Коментарі, статті, тощо, підписані авторами, їхніми ініціалами чи псевдами не конче висловлюють погляд редакції. Не публікуємо матеріали призначених для преси; евентуально можемо подати короткий зміст або коментар. Важливі запити, комунікати і повідомлення подаємо в скороченні.

Адреса Видавництва: 133 Lafayette Ave., Trenton, N. J. 08610
Адреса АУА: 6810 Highview Ter., Apt. 304, Nuttville, Md. 20778
Редакційна Колегія: Дмитро Кузик, гол. ред., Роман Барановський, Роман Борковський, Анатоль Гудовський і Ірина Шох. Телефон Редакції: Трентон, Н. Дж. /609/ 392 - 4213.

сенс, чи її ціль - це потреба консолідації на базі УНРади. Звичайно в кінцевих виводах статті подається якийсь вихід, висновок, чи щось в тому роді. Так і тут. Хоч автор пише, що політичний сектор мусить бути упорядкований, то на теперішній час нема вигляду на це. Бо ВФронт, диспонує великими фондами, хоче сам вести політику. Коли б демократичні сили не могли сконсолідуватися в УНРаді, тоді одинокий вихід остає так для демократичних партій як і для молодшого покоління, незараженого тоталітаризмом ані особистими амбіціями, поширити й розбудувати УДРух.

Ред. Василь Пасічник, патріархальний діяч, пригадує, що в грудні 1963 р. секретар Св. Конгрегації Григорій Геста і субститут А. Джіованнеллі, на бажання папи Павла VI, видали декларацію, якою запевнили опонентів, що український львівський митрополит, згідно з канонами 324 і 339 Церковного Права з 2-го липня 1957 р., є ВЕРХОВНИМ АРХИЄПИСКОПОМ. Значить є ним силою церковного права, а не з номінації папи. Декрет про Східні Католицькі Церкви в точці Ю твердить, що "Те, що сказано про Патріархів, є теж важне по приписам права і про Верховних Архiepiscopів, що стоять на чолі якоїсь поодинокі Церкви або обряду." Отже і в цім випадку Блаженніший Кир Йосиф має всі патріарші права - також по закону.

В 1972 році папа Павло VI написав "Достойному Братові" ширше письмо з okazji 80 - річчя народин, в якім підносив його цінні прикмети й велику прислугу Католицькій Церкві своїм мучеництвом.

Нюарський щоденник "Де Стар Леджер" зі середи 5 жовтня ц.р. подав звіт про Риму під таким вимовним наголовком: "Провідники ганять Ватикан, Москву - Українська Церква боїться руїни": "Ватиканські кур'яльні круги латинізують УКЦеркву, а московські вожді русифікують її. Одне й друге означає смерть цієї Церкви - заявили провідники Української Церкви . . . Ватикан . . . вперто відмовляється визнати його автономним провідником Церкви, щоб уникнути дальшого тертя зі Советським Союзом." Дальше подає цей щоденник причину виходу Блаженнішого 85 - літнього кардинала із Папської Служби Божої в Систинській каплиці і пригадує, що українська Церква в Англії розцрта гіркою суперечкою тому, що еп. Горняк заявився за прийняттям римської юрисдикції. Ватикан підпорядковує собі поодинокі епархії, не дозволяючи УКЦеркві бути цілістю і рядитися собою, як рядяться всі інші східні Церкви.

Агенція Ройтера ще подала, що почесного місця не збережено також для двох східних

Зі світу Контрольної Комісії УНС довідуємося, "що Головний Екзекутивний Комітет в часі від травня ц.р. до часу піврічної контролі не поробив належних заходів, щоб рішення 28-ї конвенції УНСоюзу, Головного Уряду, рекомендації Контрольної Комісії та пропозиції головного редактора "Свободи" перевести в життя, а саме відносно 1/ Збільшення об'єму "Свободи" до 6 або до 8 сторін, 2/ Поповнення редакторського складу, 3/ Вивінування в-ва повним друкарським устаткуванням, 4/ Виготовлення видавничого плану, 5/ Реактивування Культурної Комісії для видавничих справ і 6/ Повного перенесення друкарні до нового будинку. Отак Головний Екзекутивний Комітет попросту кпить собі зі всіх ухвал, рекомендацій і побажань вищих інстанцій УНС. З цього звіту КК ясно, що панам контрольорам досить упертості й несубординації Лисогора. Тому вони вже виразніше стали по стороні пропозицій ред. Драгана. Тут головною справою є реактивування Культурної Комісії, якої ГЕКомітет під диктуючим проводом Лисогора дуже боїться. А прецінь, як нас інформують, головною ціллю УНС є культурні справи, бо нині асекуруватися можна в любій інституції, часто на кращих умовах. Також для нашої громади в Америці вже встидно що має тільки один денник, тільки на 4 сторінки /якщо нема союзових звітів/ і тільки в обмеженім часі, бо "Свобода" святкує всі потрібні й непотрібні свята, коли, прим., нормальні американські газети виходять і в неділі і в свята. Кажуть, що там є наставлення, щоб так скоротити україно-мовну "Свободу", щоб вона з-часом стала додатком до англійського тижневика "Свобода", що є тепер під керівництвом ред. Снлипка.

Ось чому тепер думаючі члени оглядаються за новим головою. Та тут панує песнізм. Думають, що Лисогір добровільно не відмовиться від кандидатури і "порушить не-

~~порушить не-~~
патріархів, які також демонстраційно вийшли. Під кінець довгої статті ред. Пасічник пише: "Ми радіємо, що патріархи зневажених Церков своїм протестом дали знати і Ватиканові і Москві, що вони не лише знають, але практикують чесноти й не погодилися на те, щоб Службу Божу використовувано на демонстрацію остполітики. . . . Були такі, що критикували Патріярха за його 'поблажливість' до ватиканських маніпуляцій і зневаг. Тепер вони розуміють, що шлях Патріярха Йосифа - це шлях вірної служби Христовій Церкві і Українському народові."

Правні підстави і практичні можливості оборони людських прав і фундаментальних свобод українського народу

Реферат вигошений на семінарі 24 вересня ц.р. на Верховині.

Український Демократичний Рух заступає думку, що всяка закордонна акція в інтересі України та її визвольної справи повинна бути згармонізована з загальним спрямуванням, основною стратегічною концепцією і тактичними прийомами активних борців в Україні у боротьбі за пережиття народу, за його права і свободу. Ця наша теза щодаля все більше здобуває собі признання серед українського суспільства на поселеннях.

На сучасному етапі визвольної боротьби в краю її основним спрямуванням являється легальна і напів-легальна акція з прицілом на досягнення передумов для розгортання нормальної громадської і політичної акції.

Нераз на форумі КУВПД-УДР, зокрема в опрацюваннях Василя Гришка, стверджувало ту безспірну істину, що все ще легалізм являється основою оборонної і протестної акції в Україні, а конфронтація правового статусу СРСР з реальністю життя є одним із важливих прийомів атаки та натиску на режим.

Наші борці за людські права і фундаментальні свободи в Україні, а також інших народів, включно з російським, чимраз частіше покладаються не тільки на внутрішні закони СРСР на чолі з конституцією, але й на міжнародні договори й зобов'язання. Для нас емігрантів саме останні речі є дуже важливі, бо вони дають змогу нам забирати узаasadнено голос в справах, які нас життєво інтересують, а з другої сторони вони знецінюють улюблений аргумент представників режиму про недопустимість вмішування зовнішніх чинників у внутрішні справи Рад. Союзу. Міжнародні зобов'язання, що випливають з міжнародних актів /деклярацій, конвенцій і т.п./ опираються на один із основних принципів міжнародного права "пакта серванда сунт", і дають змогу різним міжнародним чинникам легально вмішуватися у внутрішні справи країни, що помить добровільно прийня-

бо й землю", щоб остати даліше на своїм стільці. А все знайде різних Білинських, що його підопрут, навіть проти розумніших членів партії. Минулою конвенцією др. Я. Падох мав всі дані перебрати провід, але його нерішучість і страх перед мільйоновими втратами на будові хмаросягу помогли побіді Лисогора. Так він прогайнував справу - і через нього інші не бралися кандидувати, саме тоді, коли позиція Лисогора була безнадійною.

ті міжнародні зобов'язання.

Загально відомою є Універсальна Деклярація Людських Прав принята і ратифікована різними державами під авспіцією Об'єднаних Націй, що дає правну основу вимагати від держав-сигнаторів Деклярації додержуватися її постанов у відношенні до своїх громадян та загалу населення. Менше заними є інші міжнародні акти, які між іншими відносяться до ділячки суспільно-економічної. І про це я хочу подати кілька інформацій як субстрат для дискусії.

Ті акти - це Міжнародна конвенція про економічні, соціальні і культурні права, Інтернаціональна конвенція про горожанські і політичні права і Факультативний протокол до Міжнародної конвенції про горожанські й політичні права. Всі три документи були прийняті Загальною Асамблеєю Об'єднаних Націй на пленарній сесії дня 16 грудня 1966 року та представлені до підписання та ратифікації усім членам ОН.

У своїй ідеологічній і правній підбудові вони нав'язують до Статуту ОН і Універсальної Деклярації Людських Прав. Відносний артикул /Арт. 55/ Статуту ОН звучить так: "З проєкцією створення умови стабільности і добробуту, які є необхідні для мирних і дружніх відносин між державами, основаних на принципі рівних прав та самовизначення народів, Об'єднанні Нації будуть сприяти: а/ Підвищенню стандартів життя, повному затрудненню та умовам економічного та соціального поступу й розвитку, б/ Розв'язці міжнародних економічних, соціальних, здоровних і споріднених проблем, та міжнародній співпраці в ділянці культури й виховання, в/ Загальному респектові і забезпеченню людських прав і фундаментальних свобод для усіх без різниці рася, полу, мови чи релігії.

Базуючись на тих загальних та загальникових ствердженнях і постановах згадана конвенція розвиває та прецизує свої більш конкретні постанови так:

1. Всі народи мають право самовизначення. На основі того права вони свобідно визначають їхній економічний, соціальний і культурний розвиток.

2. Всі народи /люди/ можуть для своїх цілей диспонувати своїм природним багатством та ресурсами без пересудження зобов'язань виникаючих з міжнародної економічної співпраці, основаної на принципі взаїмної користи і міжнародного права. В жадному випадку не можуть люди бути позбавлені власних засобів до життя.

3. Держави - сторони цієї конвенції,

Зустріч Президії СКВУ з громадянством Чікаго

У нас, у великому Чікаго, не тому для нас воно, то Чікаго, велике, що нараховує шість мільйонів населення, а тому, що нас тут українців є, кажуть, аж п'ятдесят тисяч. Усі вони, за малими винятками, тяжко, чи легко, доробились різних маєтків. Ніхто їх не переслідує - ні в політиці, ні в релігії. Живуть собі спокійно-безжурно, як у Бога за дверима і мають всякі можливості творити та розвивати громадсько-політичне і т.п. життя.

Дня 21-го травня ц.р., в салі при православної церкви Св. Володимира, відбулось

включаючи тих, що мають відповідальність адмініструвати несамоуправні і довірені території, повинні сприяти реалізації самовизначення і респектувати це право згідно з постановами статуту ОН. В загальному конвенція складається з 31 артикулів, з яких окремий інтерес має арт. 8, який говорить, що "право кожного творити робітничі спілки /юнії/ та вступати до спілки згідно із своїм вибором" "для сприяння та забезпечення своїх економічних інтересів". Той самий артикул стверджує також право на страйк. Артикул II займається між іншим справою відповідного заосмотрення людства засобами прохарчування шляхом міжнародної співпраці та планування, що має на меті: покращати методи продукції, збереження та розподілу харчів шляхом використання технічного та наукового знання, поширення знання засад відживлювання та розгорнення і реформування аграрних систем в той спосіб, щоб досягнути якнайбільш ефективний розвиток та якнайкраще використання природних ресурсів. Інші постанови заторкують справи едукації, вільного вибору праці, праці жінок, дітей, умовин праці, охорони родин, свободи культурного розвитку та наукового досліду.

Які заходи передбачає конвенція у випадку порушення згаданих постанов якою-небудь із договірних держав? Конвенція передбачає тільки обов'язок звітування відносно виконання постанов та поступу в досягненні їх реалізації до Секретаріату ОН. Ті звіти може Рада Економічно-суспільна переслати до Комісії Людських прав для студій, рекомендацій та інформації. Отже одним засобом певного натиску на договірну державу у випадку порушення постанов Конвенції являються рекомендації для відносної держави від Комісії Людських Прав.

Закінчення в наступнім числі

перший раз в Чікаговіче Президії СКВУ, яке спонзорував місцевий об'єднаний Відділ УКК, /об'єднаний, бо у ньому об'єднались всі політичні і опозиційні організації/. Ціль того віча представити українському громадянству м. Чікага Президію СКВУ, яка зложила би свій звіт із кількісної, у світовому масштабі, громадсько-політичної праці в користь української визвольної справи.

Віче відкрив голова Відділу УКК, п. Михайло Панасюк, представив по-іменню о. др. Кушніра, голову Президії СКВУ, першого заступника голови п. Микола Плавюка та секретаря п. Шимка. І поклявся до голосу першого п. М. Плавюка.

Перше хочу сказати, що присутні щиро привітали довготривалими оплесками Президію СКВУ.

Пан Микола Плавюк з питомою його скромністю та джентельменністю, привітав присутніх і виголосив обширний та змістовний звіт з цілої діяльності за весь час Президії СКВУ. Другим звітував п. Шимко про справи секретарські, який вів кореспонденцію з українськими громадами в цілому світі. До того переповів, що не тільки він і Плавюк вели працю кореспонденційною дорогою, але й відвідували українські більші громади майже в цілому світі. Дальше мимали нагоду почути зі звітів про зв'язки Президії з чужинним політичним світом, а головно при Об'єднаних Націях, де був і діяв представник СКВУ. Ми теж довідались про фінансовий стан нашої Світової Організації і фінансову систему, та бюджет який уложили на останньому Світовому З'їзді Українців. Третій звітував о. др. Кушнір. Він говорив дуже довго, але речезо, обширно та переконливо.

По звітах слідували запити. На запити відповідали Плавюк і Шимко; відповіді були конкретні і щирі. По запитах відбулась дискусія, в якій брали участь кількох громадян. Запити й дискусія були різного характеру. На мою думку, треба б звернути більшу увагу на те, що деякі представники партій, чи організацій, ставили досить контроверсійні запити в ролі: "Ви, пане Плавюк, звітували досить обширно, але чому Ви не сказали нам, що між вами і політичними організаціями йдуть спори, хто є компетентним робити українську політику-СКВУ, чи політичні партії-організації." На ті питання відповів дуже розумно Плавюк - фактично перше треба розуміти і уміти розрізнити політику від громадської роботи, а друге, що би не робилося, то все те є політикою, бо, приміром, є політика господарська, шкільна, товарообмі-

З приводу виборів в СУК „Провидіння“

Під таким заголовком була поміщена стаття, дня 13. вересня 1977.р. в "Америці", одного члена з Екзекутиви, яка мала заохотити членів йти до голосовання та віддати голоси лише на тих, що мовляв "вже роками ведуть установу, про кого вже багато чули, що має вироблене ім'я в громаді"?, але, що найважливіше, то затаїв, що він є партійний гура-патріот, та підриває своєю особою авторитет "Провидіння". Тож як звичайно тут і в інших статтях пхається шпильки тим членам, які без хвалби й заплати працюють

ну, військова, і т.п. На його думку, українську політику, внутрішню і зовнішню, та крайову, повинен робити СКВУ. СКВУ був вибраний представниками з цілого українського світу. І тим дано всі компетенції цій же Світовій Українській Організації. І в тому напрямку навіть не повинна провадитися яка-небудь дискусія. Натомість усі політичні організації чи партії, створені виключно прихильниками тих партій чи поодинокими ідеологічними групами, а не цілим народом, не мають мандату-права робити політику в ім'я цілого українського народу. Тимбільше, що вони є різних ідеологічних напрямків, включно з диктаторськими, з якими український народ зовсім не годиться і поборює їх.

Друге питання варте уваги було: "Панове із Президії СКВУ, відповіджте мені, чому не видно між вами людей зі східних областей України." На то питання відповів дуже коротко п. Плавюк, що це не залежить від членів президії. Третім забрав голос і дуже влучно сказав, що недавно в цій залі відбулось віче, на якому промовляв Грегоренко /так себе представив доповідач/ і яке не було зовсім цікаве, бо доповідач або не був приготований до говорення і відповідей, або не знав що має говорити, але зала була щерть заповнена. На цьому вічу, на яке приїхали дійсні наші представники зі СКВУ, щоб зложити нам із своєї праці звіти, прийшло щось двадцять осіб. Це для такого великого Чкага є великою компромітацією, і за це повинен відповідати Відділ УКК, який спонзував приїзд і який чомусь не подбав про широкий розголос про приїзд представників зі СКВУ. І з того можна витягнути такий висновок, що ми не знаємо чого хочемо і не знаємо хто нас має очоловати і провадити та представляти перед чужинним світом. Ми вперто твердимо, що не хочемо, щоб в нашому імені виступали перед чужинним світом політичні партії, які є давно скомпромітовані, і не респектуємо світової організації, яку ми вибрали і уповажили виступати в нашому імені.

СТЕПАН КАСІЯН

для розбудови "Провидіння". Їх представляється "ворогами", бо вони мають відвагу кандидувати до Екзекутиви. Про таких контр-кандидатів написав таке речення: "зокрема треба звертати увагу на те, чи може, їх діяльність, не обмежувалася тільки до негативних виявів супроти СУК "Провидіння". В тому реченню криється вся мудрість того члена Екзекутиви, що писав вгорі згадану статтю, бо йому здається, що "Провидіння" - це він сам.

Коли хтось підносить критичний голос проти члена Екзекутиви, проти його неуспіхів, про топтання свого статуту, то це, на його думку, не відноситься до його особи, але до "Провидіння" і очевидно треба тих членів конечно осудити. Що найгірше, тому панові з Екзекутиви видається, що він та-кими й тим подібними статтями розбудовує "Провидіння" і має претенсії, щоби члени голосували тільки на нього.

Дня 27. вересня 1977.р. появилася в "Америці" передвиборча, пропагандивна стаття п. Адама Гординського, бушого головного організатора "Провидіння". Між іншим можна вчитати такі його важніші думки:

1. "Провидіння" має також свою власну виборчу систему, яка має свої хибі, але ми не знаходимо кращої виборчої системи для нашої організації під цю пору. Тут нащо пригадувати пісню, що закінчується словами... .."я другої держави такої не знаю, де так вільно живе чоловік."

Насправді можна сказати, що система не є для організації, але для Екзекутиви, котра запевняє собі довгі і добре плачені посади.

2. "В минулому траплялися "гарячі вибори" в "Провидінню". Годі ширилася фальшива пропаганда і різні обвинувачення." Тут дописувач показав, чим він дише, тобто не зносить слів критики. Тому він не знає іншої системи, бо не хоче чути інших голосів, як змінити виборчу систему, щоби до проводу "Провидіння" могли увійти інтелігентні фахівці, які зміли б здобути довір'я й повагу членів до своєї фінансової установи. Було б добре для нашої установи, щоби того роду дописувачі до "Америки", які відійшли на спочинок, вже більше не заколючували спокою в діяльності нашої організації.

3. "Віддані голоси при виборах рахує Виборча Комісія вибрана Головною Управою, що втішаються загальним авторитетом." Чи дійсно? Як може Виборча Комісія втішатись авторитетом, коли вона числить голоси вже кільканадцять років і ігнорує зажалення членів? Подумайте читачі, яку вартість має та головна Виборча Комісія, коли її вибирають ті, котрі кандидують і платять їм гроші за

Де хрестився св. Володимир

Іван Кузич-Березовський

Докінчення

Під час тих нарад наспів до Володимира вістовий гонець з Києва зі звітом, що дуже сильне плем'я ятв'ягів збунтувалося проти Володимира, пограбилоруські купецькі каравани /низка возів чи човнів, навантажених дорогим товаром/, замкнули торговий шлях Дніпро-Десна-Ока-Волга-Схід та на спілку з печенігами плянують здобути, ограбити і знищити безборонний Київ. "Східний шлях" від Волгою лучив Русь - Каспієм з Індією, Бактрією, Согдією /Самарканд/ Персією, Месопотамією, Партією і другими країнами Сходу. Нестор не говорить ким були в'ятичі, звідки прийшли, чому і за чие золото зробили бунт та замкнули важний торговий шлях. Та несподівана вістка нівечила союзникам їх пляни. Болеславові спільний похід на знищення Ляхії, Володимирові хрещення і одруження.

Світової слави вожді в тяжких переломово-історичних моментах рішались скоро. Володимир рішається здавити бунт в зародку, хоч це була траса /шлях/ 1.400 км. у воздушній лінії. Його човни були біля Тешина. Останні рішення: Володимир прохає Болеслава II в січні-лютому прислати в Київ перемиського архієпископа Михаїла з цілою капітулою на стало в Київ для охрещення його і його армії, а в квітні-травні його наречену для одруження. Для відзискання земель залишає будучому тестеві кілька полків війська. Володимир, правдоподібно, бере в похід зі собою священика.

Руська армія всідає в човні приспінено Вислою пливе до пересправи в Люблин. Звідти перетягають човни волоком до ріки Буг, рікою Кобрин до ріки Прип'яті і нею до ріки Десни. З Десни волоком до ріки Оки. Окою з півночі Володимир паде на в'ятичів так несподівано, як на ляхів, палить села, вбиває опірних, а молодь, худобу і майно бере в полон.

В'ятичі видають провідників бунту та частину пограбованого майна купців і про-

обрахунок голосів? Дивно є що дописувач загаїв, що найперше голосирахують Управи Відділів /безплатно/ і пересилають бальоти з протоколами із обрахунку відданих голосів до Головної Виборчої Комісії, яка щераз рахує голоси. А тепер питаю, чому при виборчих урнах не є допущені представники від кандидатів з опозиції? Чи це є добра виборча система?

Осип Петрович

сять ласки. Володимир накладає на них дань, залишає залоги і десь в листопаді в авреолі слави з великим майном і полоненими в'їздить у провіді побідної армії в Київ. То був грандіозний похід увінчаний славою на майже 4.000 км. дороги в обі сторони в одному році, який: 1. Розніс славу Русі в Західній Європі, 2. Приніс Русі, окрім великої здобичі, очищення пояса території около 180 км. широкої і коло 300 км. довгої, т. зв. "Червенські городи", поверхню около 54.000 кв. км. і 3. Побудову чужими руками п'ятьох твердинь, що їх назви в більшості перетривали до нині. Це все осягнено при мінімальних втратах руської армії.

Після повороту Володимир висилає під охороною війська велику валку критих возів в Перемишель по архієпископа Михаїла і його капітулу та сотень священників, що їх архієпископ покликав до охрещення Русі та оснування перших парохій та, мабуть, по наречену. Читач може подумати, чому зимою треба було їхати возами? Нам відомо, що майже в кожному тисячолітті є зміни клімату. В X ст. тобто 981-982 року клімат в Північно-Західній Європі був вологий і дуже лагідний, майже безсніжний /Енци. Британіка, том У стор. 927/.

З тої причини архієпископ мів зимою їхати возами вододілом рік по трасі Перемишель-Городок-Тернопіль-Київ. Знаємо, що твердиня Василів був оснований Володимиром на лівому березі багнистої ріки Стугни, як оборона Києва від правобічних печенігів з Півдня. Там у Василіві зустрів Володимир архієпископа. Він оберігав з кіннотою район між ріками Стугна-Ірпень звідки набігали печеніги. Архієпископ приїхав в березні, около 18.III. ст. стилю. Дня 20-го марта припадало свято Василя і інших мучеників. Того ж дня Володимир правдоподібно був охрещений і на пам'ятку охрещення назвав Твердиню Василевим. Ось чому Нестор говорить: "Ніції /ніхто/ те не відіще глаголють, яко крестился Володимерь в Києві, і ннїя ше ріша в Василеві, істинно бо есть, яко в Корсуні крестился Володимерь 6.496- 988 году". Грушевський /т. I. ст. 900/ пише: "Серед сих подій якось не замітно сталося саме охрещення Володимира. Не тільки чужі джерела, але, що дивніше, й на Русі про хрещення Володимира ходили різні оповідання. Володимир правдоподібно хотів у Василеві охрестити свою армію, що в більшості була поганською і стидалась публичного охрещення в Києві. Архієпископ в ієрархічній драбині був ставлений після патріярха. Без сумніву з архієпископом приїхала Воло-

КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Про цей конгрес не мали б що писати, коли б він відбувся без перешкод, бо докладні звіти про нього подала інформаційна преса. Але тут зайшли непорядки. На внесок Союзу Українського Студентства Канади /СУСК/ Президія КУК більшістю голосів рішила запросити на конгрес Л. Пльоца, репрезентанта Київської Гельсінкської Групи. Цьому спротивилися організації ВФронту, подібно на інструкції якогось тайного референта при ОУНС чи таки на доручення самого Яр. Стецька. І рішили, як це водиться тотальній орга-

димирова наречена зі своїми дворянками. Володимир по охрещенні повінчався з нею, бо по імені Василя другого дня є ім'я Боженни, а Боженна це чеське ім'я. Так по всякій правдоподібності мало виглядати хрещення і одруження Володимира. Весілля було в Києві і було гучне і гоїне. Нестор говорить, що в Корсуні. Після того Нестор писав, що щойно після повороту з Корсуня в 989р. митрополит Михайл хрестив 12 Володимирових синів, але про тринадцятого Болеслава забув згадати. Зате Нестор додав Позвізда, що уродився 21 рік пізніше після смерті Грекині Анни /1.077 р./ Володимир мав ще 4 відомі нам дочки. Ото ж разом було 17 великих вже дітей. Володимир оженився з Рогнідою 980 р. /6.488/. В 989 році тобто за десять літ після Нестора у Володимира було 17 дітей /"Ніконівський Літопис" стор. 57/.

На таких Несторових літописних даних побудовані перші три томи історії Грушевського, прийняті без прослідження за історичні факти. Важко прийняти, щоби християнський володар Чехії, що його держава була в 982 р. вже ІІО років християнською, видав свою дочку за нехрещеного поганина. Тому ставлю твердження, а не гіпотезу, що описане Нестором хрещення киян в Дніпрі відбулося в червні 982 р. архієпископом і священниками Методіївського обряду в зрозумілій мові. Це не були грецькі священники чи корсунський Настас, а галицькі чи галицько-чеські священники, що голосили слово Боже рідною руською мовою. Св. Методій і його учні голосили в Галичині Христову віру ІОО років перед Володимировим походом на ляхів в 981р. Ось чому Нестор затаїв, як виявилось, у Володимира 4-ох синів від двох чеських князівен і двох синів від болгарської царівни. Грушевський ними також не поцікавився. А тому немає в нашій історії де й коли хрестився Володимир, /диви Грушевський т. I ст. 500-502/.

Варто ще подати інші компіляції

нізації, не підпорядкуватися рішенням більшості. Щоб якось вийти із того і заспокоїти Лігу Визволення України /ЛВУ/, Президія, яка також не має простої лінії, рішила відкликати запрошення Пльоца. Але ЛВУ зажадала від Президії ще покарати СУСК, який на своїм І8-ім конгресі виніс резолюцію, в яких між іншим порівнював організації ВФронтудо КГБ і назвав їх 'тоталітаристами і ворогами боротьби за замостійність'. Яку кару наложила Президія КУК на СУСК преса не подала, але те все не вдоволило ЛВУ і вона рішила збойкотувати конгрес КУК, що й зробила. А що ж Президія КУК мала зробити? Ставити студентів на крісло чи на лавку, як давно в Україні ставили шкільних дітей, і бити паском?

Дуже шкода, що той конгрес не був повний і що не відбувся в спокою і в об'єднанні бодай на громадській базі. Поведення студентства було цілком правильне, хоч резолюція була менш дипломатичною - люди так думають і так між собою говорять, але в публіцистичній висловлюються більш обережно. Але ж це є молоді динамічні люди. Вони таки багаті краще повеліся, як їх батьки, тепершні члени й провідники ВФ і ЛВУ в 20-их і 30-их роках у Львові. А ЛВУ повелася як розбещений хлопець в недбалих батьків. А ми часто писали, що канадські стецьківці тактовніші чим американські. Та в цім випадку вийшло, що однакові. Але конгрес таки відбувся - і без них. І це може їх заставити і опритомнити.

Цей випадок, де молодь іде іншими шляхами - в цім випадку - правильними, свідчить намацально, що за 20-30 літ зі смертю людей з ВФ і ЛВУ скінчуться їх організації. І що тоді? Не ліпше тепер шукати порозуміння і співпраці з наростаючою новою генерацією?

Просимо про нові адреси знайомих і приятелів, щоб їм вислати оказове число "НГ"

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕМОКРАТИЧНИЙ РУХ, попередна назва Конгрес Української Вільної Політичної Думки /КУВПД/, саме тепер розгортає ширшу діяльність. Хто хоче знати щось ближче про нього, може замовити в нашій Адміністрації 4 брошури /реферати давніших семінарів/ в ціні \$8 з поштовою послілкою.

ДАЛЬШИХ УСПІХІВ часто бажають нам наші читачі при відновленні передплати. Це значить, що вони бачуть вже якісь успіхи, коли пишуть дальших успіхів. Ось тут на цім місці дякуємо їм всім за ці побажання.

Справи УНР

По повороті з Мюнхену голова Президії УНРади, п. Кедрин-Рудницький, прынїс вістку, що все буде добре з консолїдацією.

Але по прочитанню в "Свободі" з 18 жовтня ц. р. повідомлення з Мюнхену про "Місце і час Чергової Сесії та справа консолїдації" прийшли ми до переконання, що там не хочуть консолїдації.

Там відбулося засідання Виконного Органу в присутності президента М. Лівницького і голови УНРади ред. І. Кедрина-Рудницького. І там запало рішення прийняти поворот двох демократичних партій УНДО і УРДП, співтворців УНРади, трьома етапами - апробатою В Органу, міркуванням Президії УНРади і остаточним рішенням будучої сесії УНРади. Це значить, що делегати цих двох партій /УРДП і УНДО/ мали б чекати під дверима залу, де відбуватиметься сесія на вислід дебат - чи їх прийняти, чи сказати їм їдьте до дому, бо ми вас не приймаємо. Розуміється, що на таке пониження осіб і політичних організацій ніхто не піде. А як хто пішов би, то негідний був би сидіти в українськїм еміграційнїм парламенті.

Справи їдуть проти Тимчасового Закону і проти звичайної логіки. Виконний Орган є підрядним тілом до Президії Національної Ради. Чому ж він мав би мати вплив чи децидувати, хто має бути його зверником. А друге - тут їде про поворот до УНРади, з якої їх ніхто не викидав, бо ніодна ні друга партія не дістала рішення, що сесія на підставі таких то злочинів партії викидає її зі складу УНРади.

І тут в Америці поширена Президія УНРади в присутності, чи з участю представників опозиційних партій - трьох внутрішніх і трьох зовнішніх - вибрала консолїдаційне тіло під проводом репрезентанта Централї Професійних Організацій., д-ра С. Вороха, яке погодило /з вїтком ОУНз/, що УНДО і УРДП ПОВЕРТАЮТЬ до УНРади, що Президія УНРади мала тільки прийняти до відома без ніякого приниження. В тїм випадку всі три опозиційні партії внутрі і дві повернені, мали взятися до активної праці в ДЦ УНР, як також мали б зголосити своє приступлення репрезентанти Професіоналістів. Все це нївелює незаконне рішення ВО.

Вкоротці має приїхати до Америки през. Лівницький. Одні кажуть, що він ще погіршить справу консолїдації і зірве її раз на все своє життя, а другі сподїються поліпшення на цїм відтинку. Невдовзі побачимо.

Згаданий вище комунікат ВО понижує також позицію голови УНРади - вимовляючи

І це і те

НАМ ЗАКИДАЮТЬ, що ми за-надто похвално висловили признання аранжерам нью-йоркської демонстрації, бо там були недомоганя. У "Свободі" Оксана Кузишин вчислила кілька із них. Не було аранжерів, щоб цілі маси українців сформувати до походу, які тільки приглядалися походам із хїдників. Замало було летючок, щоб роздавати їх американцям, які приглядалися і хотіли знати що це воно є. Сама програма з промовцями тривала за-довго, дуже довго, так що багатовже розійшлося і з тої кільканадцяти-тисячної маси під советську амбасаду пішло тільки три тисячі. Сам Лев Добрянський, голова УККА, прислав до перечитання своє слово, що тривало около пів години - якби свідомо хотів шкодити. А було ще багато інших промовців. З Елізабету дістали ми аналогічне письмо, в якїм є ще ствердження, що там на одній параді виступало зі словом чи привітом 12 промовців і всі ті виступи не тривали більше чим пів години. Також кажуть, що перекладач не вив'язався, треба було дати якогось молодшого. Дуже добре сповнює таку службу Царинник. Нарікає ще пані Кузишин, що замало було транспарентів. Аранжери звертали увагу на рекламу, але не сподївалися такої маси людей, бо попередня подібна імпреза, яку уладжував УККА скінчилася повною невдачею під оглядом кількості учасників - навіть не було 2-х тисяч. Також негарно, щоб не назвати підступно, вийшло із тїм, що заповіджений був виступ Плюща, але його не запросили. А це понижує саму імпрезу - не запросити репрезентанта Київської Гельсінкської Групи. Тому в таких випадках радимо кол. Івашкові самому більше пильнувати різні комісії і всіх прошених і не-прошених помічників, які хочуть в таких випадках печи своєю печеню.

.....
їому, що він в консолїдаційних справах не радився чи не брав інструкцій з ВО. Дивно. Та ж ми знаємо, що була жива переписка голови УНРади з Мюнхеном - маємо в редакції копію 10-сторінкового листа ред. Кедрина до президента.

Але з цього комунікату ще виходить, що ВО, чи президент, не хоче мати сесії у Фїладельфії, де куплено дім, але хоче мати її під своїм боком в пізнішому часі в Мюнхені, хоч головна сила еміграції нахоцїться на американськїм терені, де є люди до праці і де є близько Вашингтон, столиця найсильнішої держави у світі. Подросту стискаєш плечима і не знаєш що діється і яка сила керує відповідальними людьми.

У ЛЬВОВІ ЗААРЕШТОВАНО українця з Англії на ім'я Андрія Клямчука. Він бучімто привіз зі собою "інструкції від еміграції закодовані на фільмових стрічках". Як подає київське радіо, "мав при собі багато советської валюти, щоб фінансувати воюрожу активність". І тепер журба й питання - чи це не є другий Добош, висланий якимсь другим Ковалем. Дай Боже, щоб це була чиста провокація Москви. Чи патріоти в Україні потребують інструкцій з заграниці? І кілька тих грошей міг привести відвідувач, йдучи через граничні контролі? Все те затемнене.

СОВЕТИ ГУЛЯЮТЬ БЕЗКАРНО по різних міжнародних організаціях - Об'єднані Нації, ЮНЕСКО, що є відділом ООН, та різні інші міжнародні з'їзди й союзи до церковної централі включно. Всюди бояться їх нарушувати чи ображати, хоч не погоджуються з їх шкідливою для людства системою. Аж тепер перший раз на Генеральній Асамблеї Конференції Психіатрів в Генололо на Гаваях осудили большевицьку поведінку 90-ма голосами проти 88-ох. Вправді дуже мала різниця голосів, але всеж таки осудили. А при збиранні підписів на домагання збільшення українців з советських психотюрем підписало понад 300 психіатрів - мабуть всі присутні за виїмком делегатів советської тюрми народів. Признання за цю успішну акцію на міжнароднім полі належиться "Смолоскипові" й Комітетові Оборони Радянських Політичних В'язнів.

Др. ЯР. СЛАВУТИЧ нібито мав поєднок з представником Советської України на Конференції ООН про справи унормування географічних назов світу. Який це може бути поєднок між двома нерівними силами. Один свобідний і говорить як думає, а другий спутаний партійними інструкціями і безпосереднім наглядом кагебіста в особі московського мовознавця, репрезентанта Советської Росії. Та ж всі репрезентанти Советської України, як зрештою і інших підлеглих республік Советського Сателітського Царства, виконують тільки інструкції з Москви передаваної офіційними репрезентантами Советського Союзу. І тут репрезентант Сов. України, Віктор Юрковський, що нібито став до поєднку зі Славутичем, заслуговує на співчуття, а частинно й на признання. Він не опрокнув закидів Славутича. Він сказав правду, що справи назов рішаються там в Україні, не потребуючи давати пояснення, що оці Совети кплють собі із міжнародних законів і порядків про правильність географічних назов. Має бути так як каже Москва.

ВІД ВИДАВНИЦТВА

Апелюємо до всіх пригланутися до адресної наліпки, де поданий останній місяць заплаченої передплати. Нам вже писали, що жінка скоро отворила коперту і викинула її, і вони не знають доки вплачено.

Багато відновило передплату на підставі нашого позначення на адресах, але багато таки не звернули увагу. Декому з тих, ще висилаємо це число, але іншим, які давніше не реагували на червоні пригадки, таки здержуємо. Видно, що вони незаінтересовані остати дальшими читачами.

Лучається, що передплатники дістають ще помилково оказові числа. Просимо передати їх сусідам чи знайомим.

Часто до нас звертаються наші читачі з запитом, чому вони ще не дістали "НГ", коли вже є 5, 10 або 15 місяця. Відповідаємо: Ми все надаємо на пошту кілька днів перед першим. Вина стоїть в поштових роздільнях чи місцевих пошт, урядах, на всякий випадок не в трентонській пошті, яка скоро висилає дальше.

Нових передплатників на підставі оказових чисел просимо подавати число на адресній наліпці, щоб належно законтувати.

Робіть приємність своїм приятелям з якоїбудь okazji /хрестини, уродини, іменини, весілля і всякі свята/ заплаотою для них річної передплати "Нашого Голосу". Будуть згадувати вас щонайменше цілий вожий рік.

Передплату можна вислати чеками, грошевыми переказами або готівкою.

З'єднуйте нам нових передплатників, щоб наша праця мала ще кращі успіхи.

"ТРИВОЖНЕ МАЙБУТНЄ українського шкільництва в Америці" - на цю тему пише в кількох числах "Свободи" Мир Семчишин. Так школи йдуть до упадку. Треба розуміти тяжкі обставини еміграції серед чужого окруження. Але тут таки велику вину поносить Шкільний Відділ УККА чверть-сторічним проводом тих самих людей і того самого проводу УККА під керівництвом асекураційних союзів і визвольної партії. Так тіштеся і радуйтеся всі партійники Білинські, Лисогори, Добрянські, Стерчі і їм подібні і їх співпрацівники і їх грошедавці. За такий короткий час зійшли на долину серед політичної еміграції. Та осуд тут нічого не допоможе, а якогось суду, щоб взяти винних до відповідальности, не маємо. Треба рятувати що ще можна. І тут головне завдання для нового керівника Шкільного Відділу, д-ра. Р. Дразньовського, як і нового керівника Екзекути-

ви УККА Івана Олексина, голови УРСОюзу, що в жовтні вже мав перебрати провідчеї інституції, в якій мало б наступити якийсь покращення. Домагання лікарів в ІО чи І2 точках мали бути проголошені Екзекутивною УККА, що їх приймає і буде працювати згідно із ними. Але проце проголошення ми дотепер ще не чули.

ІНТЕЛІГЕНТНА ПОДИНА В ТРЕНТОН! пошукує опікунки для трое дітей в віці І-4 роки. Мешкання на місці, харч і місячна платня. Зголошення до Адміністрації "НГолосу".

КРАЙОВИЙ З'ЇЗД АДУК відбувся в Нью Йорку з участю 29 членів. Іна звіт тої імпрези бідна на місце "Свобода" відступила аж три довгі - відгорина долину - шпальти. Що то значить мати там своїх редакторів.

ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ має вже два представництва при Об'єднаних Націях. Цим другим під фірмою СКВУ є мгр. Б. Потапенко, стецьківець, як нас інформують, і член Інформаційної Служби ОУНС, яка то Служба мала сфабрикувати апель ніби-то створеної Гельсінкської Групи в Польщі, що гостро осудило "Українське Життя" в передчуванні, що такий гострий осуд польського уряду може спричинити нівеляцію українського культурного життя в Польщі, подібно як це сталося в Чехо-Словаччині. А однак не належить ставитися вже тепер негативно до представництва СКВУ і самого Потапенка, бо він може показатися самостійним чоловіком і може освободитися від партійних зобов'язань, як це вже ми мали приклади на таких чоловік партійниках як проф. Вовчук, інж. Рак, др. Савчак і інші, яких не хочемо тут подавати.

ОДНОСТОРИНКОВИЙ ОТВЕРТИЙ ЛИСТ до през. Картера поміщений в Нью Йорк Таймс з дня 14 серпня ц.р., щоб президент тримався Тайвану, має багато підписів американського світу. А між ними є також підпис президента УККА Л. Добрянського. Цей лист звернений в першій мірі проти Китаю, з яким президент хоче мати приятні зв'язки. Це йде й по нашій лінії, бо тільки одинокий Китай може повалити великана на глиняних ногах. І нам українцям треба мати з китайцями приятні зв'язки. А тут офіційний репрезентант централі українців виступає проти Китаю. А члени УККА мовчать!?

"ПРО ЛІВІЗНУ СЕРЕДНАШОЇ МОЛОДІ" пише Ірина Тудорковецька в "Новім Шляху" ч. 33/77. Авторка складає, зовсім слушно, вину на старших політиків чи партійників. Наведемо пару речень: "Наш 'живчик', преса не дійшла ще до прийняття кількох думок на

одну тему, а обчищує тематику та зміст відповідно до редакторської поглядової лінії, наше політичне середовище УНР не зуміло досягнути вдалого парламентаризму та якісного рівня опозиції, а знов же всі відлами ОУН уважають себе за єдино-правильні і то без внутрішньої опозиції. . . - отже та частина нашої молоді, яка порівнювала нашу систему із системою англійського політичного життя, ствердила у нас політичну стагнацію. . . І ця молодь, спробувавши діяти просто, не знайшла у нас відповідно зумовленої демократичної атмосфери."

"ГУЦУЛІЯ", ілюстрований кварталник Конференції Гуцульських Товариств Америки й Канади в статті С. Бакая пише ширше про роздор, який наступив в найсильнішій провінційній організації, Гуцульщини. Цей роздор мали б спричинити Дмитро Ткачук з Іваном Гаврилукм у Філадельфії. Ред. М. Стахів поміг його підсилити.

МОСИФ ШВАРЦ, український жид, тепер в Брукліні, прислав до редакції "НГ" фото митрополита Андрія Шептицького із книжки присвяченої йому, його Братові і Студентам, які врятували життя 150 жидівських душ підчас другої світової війни."

ОСТАП ТАРНАВСЬКИЙ, голова Об'єднання Українських Письменників "Слово", виказав немало відвагу написанням листа до київських письменників. Бо ж там у Філадельфії близько нього такі грізні партійники, як Ігнат Білинський та інші при "Америці" й "Провидінні" й при "Ключі Нації". Може додала йому відвагу велика програма ВФронту на останніх зборах кредитівки "Самопоміч" в тій же Філадельфії. Письмо Тарнавського промовляє до розуму й чести письменників стати в обороні свого колеги письменника Миколи Руденка. Прецінь з різних кінців світу приходять протести письменників в обороні київських письменників. Чому українські еміграційні письменники мали б мовчати? Але цього не розуміють малі засліплені люди. Тому свого часу гостро осудили професорів і проф. Чубатого, тодішнього редактора кварталника УККА. Орієнтуючися в ситуації, можемо твердити, що яких 90% Спілки Письменників України поділяють зповні думки і наміри О. Тарнавського. Але що ж вони бідні можуть зробити, коли всі директиви діяння в таких випадках приходять з Москви через довірених, чи наставлених ними, членів цієї ж Спілки. Та нехай знають, що українська заграниця стоїть і буде стояти в обороні їх колега, а як буде потреба, то й їх самих.

Коротко та ясно - тому й прекрасно!

З ЛИСТІВ ЧИТАЧІВ

ДОДАТОК ДО СТАТТІ

Хоч пишете, що маєте дописів вже наперед на кілька місяців, я таки хотів би доповнити гарну статтю М. Добрянського: Що таке Україна? - бодай кількома словами, бо вона того заслугує і є суттєвою для нашої державности. Отже.

Мені виглядає, що перша точка Декальогу Українського Націоналіста, як її наводять Д. Шумук в своїх Споминах так сильна і вірна, що годі її замовчати. "Я є Дух Відвічної Стихії, що поставив тебе на грані двох світів і зберіг від татарської навали, щоби ти творив нове життя." /наводжу з пам'яті/ Дух всетворчий і всесильний - Бог відвічних космічних сил, що діють від Нього і через Нього - створив Україну на грані Сходу і Заходу землі, двох світових цивілізацій і культур, щоби Україна творила нове життя, синтезу для добра світу, передове місце в поході поступу, мимо всіх навал розвальних сил орди з різних кінців світу. В тім наше призначення, завдання і зміст. Оце є Україна. А людяність це засіб і метода нашого призначення.

З пошаною,

о. Стефан Семчук

ТВЕРДЕ СЛОВО

Тут висилаю Вам 5 дол. спізненої передплати і 5 дол. гривни за те, що спізнився з передплатою. Ваша критика є на місці. Лише перестарілі справи, не є зрозумілі для молодих читачів. І власно через ті старі спори на сторінках нашої преси, наша молодь, чи вже дорослі, втратили охоту до читання нашої преси.

"Наш Голос" є незалежною публікацією, яка має за завдання висвітлювати громадсько-політичні помилки і недомогнення, яких naroslo так багато, що один раз в місяць появи "Нашого Голосу" є замало. На сьогоднішній час, в такому швидкому темпі життя і в його швидких змінах, "Наш Голос" мусів би виходити не менше як один раз в тиждень.

Я нехочу уживати слів, як тверде "Ядро" чи естаблішмент". Я так їх назву, як мій Батько звав - словом "коритники", які під українським прапором потверджують своє "Я", почавши від ук. кат. Церкви, через УНС - УККА і на ООЧСУ кінчаючи.

Петро Матичак

А це вже залежить виключно від Голови і членів Президії УНР - займуть вони гідне й відповідальне становище, чи упокоряться й піддадуться й тим самим угроблять УНР і цілий ДЦ УНР.

АПЕЛЮЄМО ДО ВСІХ НАШИХ ЧИТАЧІВ, а головню до прихильників нашої оздоровлючої акції, подавати нам не тільки адреси можливих передплатників, але також з'єднувати нам нових передплатників. Поправа нашого громадсько-політичного життя є обов'язком всіх нас, що дбаємо не тільки про себе, але журимося про будучність нашого народу так тут як і в Україні.

З'єднуйте нам нових передплатників, щоб наша праця мала ще кращі успіхи.

АВТОРОМ "МАФІЇ . . ." в попередньому числі "НГ" є інж. Василь Ісаїв в Німеччині. Це частина його довшої статті. Один з наших цінних редакційних дописувачів взяв нашому редакторові за зле, що видрукував цю "Мафію", мовляв вона звернена проти поляків. Як редакція її розуміє, то це автор подав приклад на поляках як вони дбають про будучність. Це вказання нашій молоді входить в адміністрацію і робити військову кар'єру. Провідники наших молодечих організацій ніколи не заохочували молодь йти в цім напрямі. У нас на партійні свята входить молодь парадно в уніформах до церкви. А пізніше не видно її ні в церкві, ні в громадським життю. Виходять за чужинців і пропадають прапори.

ЩЕ ПРО КОНСОЛІДАЦІЮ. В обіжнику до членів ВО і УНРади, який ми дістали, коли "НГ" вже був в друкарні, голова ВО зачинає свої кроки торпедувати консолідацію такими інформаціями: "Заслухавши інформації ур. Голови УНРади, ВО прийшов до таких висновків: 1. Справа консолідації на базі ДЦ УНРеспубліки /а не лише на базі УНРади/ належить до компетенції Президента УНР і Виконавчого Органу ..." Далше пишеться про 3 стадії упокорення прийняття до УНРади. Всі ці ВИСНОВКИ є мильні - протизаконні.

Тут іде про поворот двох партій, а не про прийняття нових. Ми мали вже такі прецеденси. Позорот приймає до відома Президія УНРади без контролю підрядного тіла - ВО. Вона вже давно покликала до життя спеціальну Консолідаційну Комісію під проводом репрезентанта Конференції Професійних Організацій - як свідка. Тепер іде тільки про прийняття до ВІДОМА заповідженого повороту. Цей виступ проти консолідації - чи не одиноким чинність ВО за 4 роки каденції. Праці ВО не видно й не чути на ширшому горизонті. Тому Президія УНРади, яка між сесіями виконує функції УНРади /ст. 13.1./, повинна віднести до Голови Держави /Президента/ з вимогою відкликати Уряд /ВО/ згідно зі ст. 20. цього конституційного Закону. В такий спосіб можна буде повернути порядок в цій Інституції.

Справи УКЦеркви

А Н Г Л І Я: Йдуть далі змагання за правдивий правопорядок - за повернення Церкви до УКЦеркви. Добре редагований Бюлетень місцевого Патріархального Комітету в Лондоні далі освідомлює і утверджує мирян у їх правильнім становищі. Також о. Матичак зачав видавати Бюлетень для своєї громади. Протівники не сплять, але не мають успіху. На відзначення Патріарха в Римі Англія вислала найбільше людей, що кажуть врахувати в заслугу патріархальним діячам, в першій мірі Кудликові, Шептицькому й Гоцькому.

Р И М: Тут, як широко писала преса, велика і вдала імпреза в честь Патріарха. Несподіванкою було те, що мимо всяких острого і заборон приїхало аж 6 владик і около пів сотки священників. Учасники вернули в піднесенім настрою. Присутній в Римі митр. Максим з Канади не показався ні на одну імпрезу ні спільну СЛУЖБУ Божу. Може він сам дасть вияснення до преси.

К А Н А Д А: У Вінніпегу була в церкві велика парада - ювілей оо. Редемптористів. Патріархальний діяч, б. сотник У-ГА, Осип Паньків з двома помічниками на хіднику під церквою роздавали вірним лютючки, які дістали від Інформаційного Відділу Патр. Т-ва в Америці. Редемптористи сказали заперестати роздавання. Коли патріархальники не послушали їх, то вони покликали поліцію. Поліцай взяв одну лютючку і "Крусейд", записав імена роздаючих і приглядався, як ті даліше роздавали.

А М Е Р И К А: В різних місцевостях і в різних часах відбуваються ювілейні концерти в честь Ювілята. В Елізабеті, як просили нас повідомити, відбудеться такий концерт 19-го студня-листопада

Єп. Лостен дав розпорядження священникам відправити Літургію в наміренні українського народу і Достойного Ювілята, але сам не поїхав до Риму.

Єп. Йосиф Шмондюк дістав номінацію з Ватикану на філіал митрополита. З цієї okazji привітало його "Провидіння", зробивши при цьому малу помилку, не зазначивши, що така номінація повинна походити від проводу УКЦеркви. Коли такий стан будемо уважати за переходовий, то радимо єп. Шмондюкові і його дорадникам дістати апробату УКЦеркви ще перед інсталяцією. Змаг до автономії і задержання автентичности УКЦеркви є вже такі великі, що навіть парохіяни, що вже не знають

української мови, втягаються в патріархальний рух, як це показав невтомний патріархальний діяч, інж. С. Тимяк. Це тим важніше тепер, що провідники Римської Церкви є тепер дуже тісно пов'язані із безбожницькою імперією Москви, яка хоче з'їсти Україну і її Церкву. Вправді в Білгороді представник Ватикану виступив досить твердо проти Москви за переслідування східних католиків, але воно може на тому і скінчитися.

Сам єп. Шмондюк належить до тих перших єпископів, що сприяли чи й помагали акціям Блаженнішого. Він помімо неприхильного наставлення митр. Сенишина, мав відвагу запросити Блаженнішого до своєї єпархії. Щойно під тиском вірних /не естаблішменту/ митр. Сенишин попросив Блаженнішого і до своєї єпархії. Єп. Шмондюк має опановану українську літературну мову і не калічить її як деякі інші духовники. Він зі самого початку позитивно висловлювався про патр. журнал "Мирянин", жалуючи, що не виходив друком. І тому на нього насілися партійники, яких наслав сатана, як так висловлювався єп. Хомишин, і ці втягнули його до протипатріархального табору, хоч ніколи він не був типу єп. Горняка. Священники навіть в його присутності поминали Блаженнішого як патріарха без страху за репресії. Він евент. міг би відпартійнити "Провидіння", вживаючи вислову проф. Вовчука, який намагався відпартійнити УККА. І тепер мимо своєї номінації і мимо неприхильности Ватикану до Патріарха він таки належить до тих 6-ох владик, що брали участь в ювілейних святкуваннях в честь Блаженнішого. Отже не вказано вже ставитися ворожо до номіната, але дати йому час і можливість прогнати післанців сатани і керуватися власним розсудком і власною совістю.

В другій половині вересня Інформаційний Відділ Патр. Т-ва видав 8,000 лютючок ч. ІО, з яких 2,500 роздано підчас маніфестації в Нью Йорку /18. вер./, а тисячу переслано до Риму wraz з 2,000 лютючок ч. ІІ, щоб учасники ювілейних святкувань могли забрати їх також для мирян по різних країнах. Для репортерів, учасників пресової конференції в Римі передано журнал "Крусейд" - в обороні Католицької України, лютючки зі скороченим витягом там поміщеної статті про Помісну УКЦеркву і брошурки "Реліджес дженосайд".

Читайте "Наш Голос" від дошки до дошки! Тут все знайдете щось нового.

Чому провокуєте!? "Українське Слово" 7 21 серпня 1977

Від Редакції: Стаття «Чому провокуєте?» надіслана нам її автором, заторкує проблему кампанії веденої бандерівцями проти бл. п. М. Сосновського, навіть після його смерті. Методи цієї кампанії, закиди йому роблені за життя, нагінка на нього за його відмінні від «генеральної лінії» погляди, великою мірою відзеркалюються в статті, яку друкуємо на прохання п. Романа Дебрицького.

В газеті «Шлях Перемоги» від 6 березня 1977 року, у статті п. н. «Про злобу і затьмарення ума» авторства С. Петровича, було поміщене наступне твердження: «Рік тому це саме паризьке «Слово» покvapно і злорадісно надрукувало «листа» недоволеного, який без згоди Дружини Покійного д-ра М. Сосновського чомусь вважав можливим і потрібним (для кого, напевно не доброзичливим приятелям ОУНР) оприлюднення приватного листа Покійного, який сам за життя ніколи не мав у плані давати його до газет». В дальшому тягу тої статті С. Петрович нападає на газету «Новий Шлях», що в числі від 29 січня 1977 року передрукувала «творчість» недоволеного, беручи творчість у знаки наведення.

Щоб і цим разом не було закиду про «покvapність і злорадісність» бажано заявити, що 10 березня 1977 року я написав листа до п. д-ра С. Галамая, головного редактора «Ш. П.», в якому висловив мого обурення проти тої статті, але проминуло вже три місяці, а відповіді так і досі немає. Тому вважаю за конечне опрокинути неправдиві твердження газети «Шлях Перемоги» оприлюднення наступного листа, М. Сосновського.

«Вельмишановний Пан Роман Дебрицький, Мюнхен. 9 листопада 1974. Вельмишановний Друже,

Якраз сьогодні одержав Ваш лист і відразу Вам відписую, залучуючи одночасно всі ці прилоги, про які згадуєте. Не знаю, чи одержете їх ще на час, але в нас тут з поштою не все гаразд і завжди є затримка.

Переслані Вам залучники покривають цілість справи і на їх основі матимете змогу зорієнтуватися в ситуації. За всяку допомогу буду вдячний і зобов'язаний, хоч особисто не вірю в ніякий успіх, враховуючи загальну настанову тих чинників, які «вершать долю» і яким, як мені здається, аж надто залежить на тому, щоб було як є. Якщо ж помиляюся в мої оцінці, радо визнаю свою помилку.

Зі мною якраз два чи три дні тому говорив член Орг. суду — псевдо. Він сказав, що суд себе визнає «некомпетентним» у моїй справі і мене мали повідомити, щоб я міг зробити ще один захід у моїй обороні, а це відкид до ВЗ. На жаль, такого повідомлення по сьогодні я не одержав і не знаю як

справа виглядає. (Псевдо) радів написати прямо, але я рішив цього не робити, бо коли таке поступування суду, який два роки тримає під сувомою справою і мені не дав ніякої відповіді, то навіщо труду і навіщо списувати зайво папір, як це і так не допоможе. Я остаточно втратив надію на будь-яку орг. справедливість, чи на орг. правопорядок. Такі речі мають і в нас, на жаль, тільки паперове значення і є тільки для реклами нашої т. зв. «демократичності» і «християнської націоналістичної ідеї» чи «ідеології».

Пишу Вам про ці справи, як думаю, якщо ж це в час ці документи одержите і захочете їх у якійсь мірі використати — прошу дуже. У своїх взаєминах з Орг. я дійшов до «незворотного пункту» і правдоподібно все це так на завжди останеться, доки в Орг. панують погляди і люди, які не мають найменшого розуміння для мінімального правопорядку і які взагалі не розуміють, що це значить насправді свобода думки, переконань, виступу, дискусії, тощо.

Порядком інформації хочу Вам сказати, що тут дискутують Ваші листи і я думаю, що на місцевій частині вони будуть заторкнені у такій чи іншій формі.

З дружнім привітом і найкращими побажаннями Ваш М. Сосновський».

Мабуть тепер кожному ясно, що я користуюся документами пок. д-ра Сосновського з його дозволу і отримав їх легально від нього особисто. Але про це знав також головний редактор «Шляху Перемоги» вже раніше, бо копію вище наведеного листа я вислав 3.9.1975 головному редакторові і написав у супровідному листі наступне: «В прилозі пересилаю Вам фотокопію листа пок. д-ра М. Сосновського до мене від 9.11.1974 р., в якому він дає мені дозвіл користуватися його матеріалами». Як тоді назвати твердження «Шляху Перемоги», що я, мовляв, користуюся тими матеріалами самочинно — чи це не явна провокація?!

Дальшою неправдою є твердження «Шляху Перемоги» про те, що я оприлюднив «приватного листа Покійного, який сам за життя ніколи не мав у плані давати його до газет». Йдеться в тому випадкові не про лист, а про статтю п. н. «ІДЕ-АЛ ПОТИ Й ЖИВЕ, ПОКИ ВІН НАРУШИМИЙ Й ОСПОРИМИЙ... (Відкрите вивчення порядком самооборони)». Текст тої статті я також переслав до «Шляху Перемоги» з проханням опублікувати його. Четвертий розділ тої статті говорить ясно:

«Не маючи, отже, ніяких більше можливостей оборонитися перед того роду закидами, я рішив опублікувати це своє «відкрите вивчення», щоб всі заінтересовані, а в першу чергу члени ОУВФ, з якими мені доводилося співпрацювати упродовж довгих років, познайоми-

лися з моїм насвітленням цілої справи».

Може головний редактор «Шляху Перемоги» знайде у вище наведеному розділі статті відповідь на своє питання: «для кого, напевно не доброзичливим приятелям ОУНР?»

Можливо мені зроблять завваження, що всетаки д-р Сосновський не опублікував своє «Відкрите вивчення порядком самооборони» ще за свого життя. Так, це правда. Однак тут треба сказати, що ані д-р Сосновський, ані інші: в тому числі і я теж, не вважали за доцільне і корисне виносити такі справи на шпальти преси, які при нормальних обставинах повинні бути предметом внутрішньої дискусії у політичному середовищі, якщо б ті, що «вершать долю», на таку внутрішню дискусію дозволили, бо якраз така дискусія внутрішньої причинилась би до росту політичної думки. І якраз тому писав д-р Сосновський: «Не маючи, отже, ніяких більше можливостей оборонитися перед того роду закидами, я рішився опублікувати це своє «відкрите вивчення»...» А у листі до мене, що поміщений вище, д-р Сосновський ще яскравіше висловився, що він втратив віру у якунебудь можливість налагодження тих справ, доки в Організації панують погляди і люди, яким чужі всякі правопорядки і принципи свободи думки, переконань і дискусії. З публікацією свого вивчення д-р Сосновський зволював так само, як зволював і з виданням документів про неправосильне скликання V Великого Збору, щоб ці матеріали не попали у руки тим, для кого вони не були призначені.

Про таку настанову д-ра Сосновського і мою знають добре ті, що «вершать долю», і якраз вони користуються моральними нормами готентотів, провокуючи людей порядком самооборони публікувати те, чого вони публікувати не бажали б, щоб опісля маги, «докази» про «недоброзичливу» настанову тих людей до Організації.

Бо чи це не мораль готентота. коли С. Петрович, після запиту до «Укр. Слова» — «Невжеж» жовч перегрзла всі гамульці характеру, засади пристойності, етики, моралі та який собі звичайний здоровий глузд?» — запитує даліше... «якби так ми... забажали опублікувати листи д-ра З. Книша проти друкування «Спогадів» Д. Шумука або листування в ціл і подібних справах п. О. Штуля з О. Зінкевичем та ще з деким?»... Тут було б на місці запитати п. С. Петровича: невжеж д-р З. Книш, п. О. Штуль і п. О. Зінкевич прислали Вам копії своїх листувань з дозволом користуватися ними? Якщо так, то опублікуйте такого листа, як це я публікую листа д-ра Сосновського з якого явно виходить, що я отримав це легально з правом користуватися тими матеріалами.

А все таки я не збираюся публі-

Заклик Комітету Оборони Мороза

Ми всі хочемо в якийнебудь спосіб причинитися до того, щоби улегшити долю, тих, що, ув'язнені в Україні, запроторені до домів божевільних, що є на засланні.

Ми робимо тут старання, щоби наш уряд у ЗСА вставився у советських властей в обороні гноблених.

Дятого ми демонструємо на вулицях міст, демонструємо перед советськими посольствами, щоби звернути увагу світу на гніт і безправства. Дятого ми пишемо листи до чужомовних часописів, щоби зрушити публичну опінію світу, збудити совість на-рочів.

Ми пишемо листи до президента ЗСА, щоби він витримав у своїй постанові що до людських прав і їх респектування в Советах.

Ми звертаємося вкінці до сенаторів і конгресменів, щоби вони впливали на американську державну адміністрацію, щоби вона робила натиск на советський уряд звільнити політичних в'язнів.

Отже звертаймося до наших сенаторів і конгресменів. Звертаймося до них особистими листами, телеграмами. Особистий лист з поданням нашої адреси буде мати великий вплив на нашого конгресмена, ми йому в той спосіб представимо нашу журбу за долю наших близьких в Україні.

Є ще один спосіб звертатися до сенаторів і конгресменів. Тим способом є телефонічний лист, який поштою доходить до адресата на другий день рано. Такий лист називається "мейлграм", або по-українськи "поштограм". Таку форму листа треба стосувати, щоби як найскорше довести до відома адресата вістку, побажання, просьбу чи вимогу.

Тепер відбувається друга фаза конференції в Београді /Югославія/ в справі виконання постанов Гельсінської Угоди. Ми мусимо дати підтримку американським делегатам в Београді, а підтримаємо їх тим, що пригадаємо нашим конгресменам про переслідування українського народу Москвою. Саме тепер мусимо ургувати "мейл-грамами" відповідного змісту наших конгресменів і сенаторів, щоби вони передали

наш апель американському урядові.

Просимо Вас допомогти Комітетові Оборони В. Мороза в тім ділі. Ви можете допомогти так, що погодитеся вислати від Вашого імені "мейлграм" до Вашого сенатора чи конгресмена. Понижче є текст "Заязи", яку треба вповнити і вислати на подану адресу Комітету Оборони В. Мороза.

З А Я В А

Я /ім'я і прізвище/
замешкалий
тел. згідний, щоб Комітет
Оборони Вал. Мороза вислав поштограми
у моім імені до американських урядових
чинників. Погоджуюся вислати від мене . .
поштограм. Я згідний, щоби кошти висилки
тих поштограм були зараховані на мій
місячний телефонічний рахунок - \$ 4 від
одного поштограму з копією до висилаючо-
го. Це саме треба написати по-англійсько-
му і вислати на адресу: Committee for the
Defence of Valentyn Moroz, 43 Midland Pl.
Newark, N. J. 07106

СЕН. П. КЗИК поволі визбувається обо-в'язків агента асекураційної інституції під фірмою УНС і робить добре сенаторське діло. При його допомозі Асамблея НАТО зайняла рішуче становище в обороні прав людини. Можемо тільки висловити сенаторові признання за цей успіх.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ

добре зробили жінки ОЧСУ, що пошанували св. я. Ярославу Бандеру в суботу 1го жовтня в Нью Йорку. Ми почули там багато гарних слів про Покійну. Шкода тільки, що Визвольний Фронт не дуже турбувався Нею за її життя. Розповідають в Торонті люди про велике занедбання Хворої цією організацією, якій Провідник Бандера віддав своє життя. Та і доля доньки Степана Бандери не краща. Чи не варт співчутливому жіноцтву ОЧСУ вже тепер звернути увагу жінок з ЛВУ, щоб вже тепер опікувалися краще хворою Лесею Бандерою, а не чекали на ...похорон і сороковий день.

кувати всі документи д-ра Сосновського у пресі. Досі я опублікував лише те, що сам д-р Сосновський написав для публікації. Інші документи я видам у документації лише для внутрішньої інформації членства ОУНР. Винятком являється вище опублікований лист д-ра Сосновського до мене, але на публікацію цього листа С. Петрович і «Шлях Перемоги» мене спровокували названою вже статтею.

І ще одне треба замітити: коли вже дасте іншим лекції про етику, мораль, пристойність тощо, то дотримуйтеся бодай у мінімальній мірі того самі, бо чи це етично брати «листи» і «творчість» невдоволеного у знаки наведення, так як це робите?

На закінчення бажаю заявити, що у мене, за час понад тридцятьлітньої приналежності до ОУНР і за час вісімнадцятилітньої праці

в Установах Проводу ОУНР, назбиралося цілий ряд фактів і документів (крім матеріалів д-ра Сосновського), які звичайно залишуться у мене, але які я, з konieczности самооборони, не заважаюся опублікувати, якщо ті, «що вершать долю», їхніми провокаціями і готентоською моралю мене до того заставлять.

Р. Дебрицький

Коментарі

Цей діл веде Дмитро КУЗИК

ЛЕОНІД ПЛОЩ останній місяць домінував так нашої як і американській пресі як репрезентант Київської Гельсінкської Групи для справ оборони громадянських прав. Найважливіший його виступ був в Американському Конгресі, де він подавав пораду як можна шахувати советський уряд. Він сказав виразно, коли ЗСА не будуть рішучо домагатися дотримання гельсінкських угод, то Брежнев зробить повний розгром всякої опозиції і стане другим Сталіном грізним для вільного світу. Виступ Пльоша по інших місцевостях стягав багато слухачів так з української, як із інших громад американського світу. Дуже позитивно про нього написав Філядельфійський "Інкваср", що добре зреферував др. Л. Рудницький в патріархальному радіо. Навіть неофіційний орган ОУНС, "Америка", об'єктивно зреферував виступ Пльоша, якого деякі гурапатріоти називають агентом КҐБ. Акції ВФронту проти Пльоша потерпіли повну невдачу на цьому відтинку. Не вдалось їм навіть перетягнути проти Пльоша д-ра Штерна, як це бачимо із його виступу на іншому місці цього числа "НГ". Вдалось їм натиснути на УККА, чи на Комітет для підготовки демонстрації в Нью Йорку, на канадський КУК, що відкликав запрошення Пльоша на радість советській пропаганді проти Пльоша.

ЯТРАНЬ, танцювальний ансамбль з України, узнаний Нью Йорк Таймсом за один із найкращих у світі. В програмі була об'їздка також по Америці. Але чомусь наша союзова преса не рекламувала його, чи свідомо, чи може аранжери самі не рекламували, щоб не викликувати реакції гура-патріотів. "Свобода" подає, що "Одиноким проявом українських почувань було відспівання українського національного гимну 'Ще не вмерла Україна' українськими глядачами, яких було багато серед майже 6-тисячної публіки." Виглядає, що така демонстрація українським національним гимном не є на місці. Це пониження гимну. Протестуючі повинні були підшукати кращу, але культурну демонстрацію, чи радше вияв обурення, незадоволення, чи радости - навіть не знати чого. Може краще взагалі не треба було ніякої демонстрації, коли це є один з найкращих ансамблів, що розносить славу української культури по цілм світі.

ЖИДИ ЧИ ЄВРЕЇ - у нас все ще уживають обох цих означень. Ми в "НГ" все уживаємо назву жиди. Така вона була в Польщі. У Львові навіть виходила газета жидівська, що

МекАду вшанувало 45-річну священничу працю о. Б. Левицького

Парох МекАду о. Богдан Левицький отримус від тостмайстра бенкету Степана Поступака почесну плякетку. В першому ряді сидять: [зліва] пані Софія Левицька, о. монс. Іван Коваль і пані Анна Контраді. Стоять [зліва]: о. Володимир Грабрітц, Микола Бойчак, Євген Монделл, Андрій Машак, Євген Юршо та Іван Контраді

Повища знимка зі "Свободи" вказує, що о. Б. Левицький дослужився широкого прилюдного признання. Про це 70-річчя життя і 45-річчя священства також обширно було реферовано на патріархальній авдіції у Філядельфії. Шкода тільки, що церковні власті у Філядельфії ще до тепер не відзначили о. Богдана. А насправді митрополит повинен назначити, чи попросити о. Богдана на свого роду інструктора, як оживити і зорганізувати церковну громаду. Вправді такий дар не кожному даний, але при добрій волі й признанні таки можна чогось досягнути. І це є конечностю, бо наші церковні громади поволі завмирають. Успіхи о. Богдана і його дружини Софії є вчислені в пресі й тому ми не будемо їх тут вчислювати. Пожелаємо їм тільки довгого й щасливого життя. /Недавнього пароха Трентону о. Грабця перехрестив хтось на графське прізвище Грабрітц/.

в свої назві мала слово 'жидівська'. Щойно москалі за підшептом жидів, що помагали їм робити революцію, наказали уживати назву єврей, буцімто назва жид мала б бути образливою. Може в рос. мові вона є образливою, але в українській мові ні. Добре, що в цій справі забрав слово проф. др. Соломон Гольдельман із Єрусалиму у зверненні "До редакції Українських видань Інституту для вивчення СССР". Пише він, що він сам постійно у своїх виданнях уживає назву жид і сподіється, що ніхто не буде підозрівати його в антисемітизмі. Кінцеве речення його звернення звучить так: "Взагалі, я засадничо ніколи не погодився б на уживання терміну 'єврей' у моїх українських працях, бо добачив би в тому святенництво і боягуство." У висліді того просимо всіх наших редакційних співпрацівників і дописувачів уживати терміну жид, щоб ми мали менше до справлювання.

Др. Штерн в Чикаго

Українське Лікарське Товариство в Чикаго запросило новоприїзшого лікаря з України, колегу по професії, д-ра Михайла Штерна, до Чикаго. В суботу, 1-го жовтня, лікарське товариство влаштувало зустріч-вечерю в Атлетичному Клубі, на якій було коло 150 присутніх. В неділю філія УККА була господарем доповіді в аудиторії школи Шопена в присутності коло 700 осіб. Громадську зустріч відкрив голова філії УККА ред. Михайло Панасюк. Він представив д-ра Штерна, його дружину та сина Віктора /другого сина не було/. Д-р Штерн, жидівського походження, говорив чистою українською мовою, часто згадував Бога та українські політичні вислови. Він говорив те, що люди хотіли чути, а також сказав дещо, що не всі хотіли чути.

Д-р Штерн уживав такі вислови, як: "дорогі друзі, земляки, українці, ненька Україна, ССРСР-тюрма народів, КГБ є радянське гестапо." Він сказав, що великий російський народ /140 мільйонів/ не має права накидати своєї мови на інші народи, зокрема на українців. Для родини Штернів, які походять із Вінниці, українська мова є другою рідною мовою. Вони не забувають жидівської історії, як і страждання українського народу, які є подібні до жидівських. Штерн ствердив, що в Україні живе коло 1,000,000 жидів і що уже пора, щоб світове жидівство нарешті змінило своє негативне наставлення до українців. Він заявив: "Ми категорично виступаємо проти закидів, що українці є антисемітами."

"У нас є один ворог - комуністична Москва". . . Молоді люди вже почали говорити по-українському в публичних місцях. Не бояться. . . В Радянському Союзі зростає число вбивств керівних чинників, поліції та голів колгоспів за зневагу і знасилування жінок.

Після доповіді була можливість ставити питання д-рові Штернові. На запит цього репортера щодо думок про Пльоща, д-р Штерн відповів, що Пльощ є чесною і порядною людиною, але і такі люди можуть помилятися. Марксизм був тільки теорією, такою і залишиться. Кожна людина має право мати свої погляди. Покликаючись на чийсь вислів Штерн додав, що Пльощ розкриває світові усї мерзоти комунізму.

У відповідь адв. Ю. Кулясові, який "прочитав" усі гріхи Пльоща, д-р Штерн заявив, що ті закиди і "питання" він повинен був ставити самому Пльощеві /тоді, коли він був у Чикаго/. Але коли вже його запитали, то він заявив, що не важне, якою мовою Пльощ го-

Кепський переклад

На фірмовому папері НТШ переклад Шевченка зроблено доволі смішно. Слово *once* не значить "колись" в часі майбутнім, особливо так як його там подано, а значить "одноразово" або "один раз". Одним словом переклад звучить "він прийде один раз," або "а діждемося таки хоч раз." Слово це вжите на фірм. папері може означати "колись" - однак лише в сенсі МИНУЛОМУ, і лише тоді коли його пишеться у фразі *once upon a time* або в іншому сенсі, прим., *once in a while*.

Такий мовний ляпсус на фірм. папері НТШ дуже дивний бо:

1. Шевченко є патроном НТШ, отже його слово повинно перекладатись правильно.
2. В століття НТШ ледве чи годиться мати такий фірмовий папір з таким перекладом.
3. Установа, яка береться перекладати цілого Грушевського повинна звернути увагу на свій фірм. папір і
4. Згадані рядки були вже куди краще перекладані й друковані в англ. мові, з нагоди 100 ліття смерті Шевченка.

Згадане слово *once* повинно б властиво бути замінене словами *one day*. Однак цілий переклад все ще блідий. Це ж лишнезугарна проза і в ній Шевченка мало.

~~~~~
ворив у Вашингтоні перед комісіями американського Сенату і Конгресу, важне, ЩО зін сказав, бо Пльощ посвятився допомозі українському народові й українці повинні шанувати таких людей. Із залі інж. Боднарук додав, що д-ра Куляса неправильно поінформували, бо Пльощ говорив українською мовою - не російською!

Д-р Штерн подав ще кілька інформацій про життя в ССРСР: Сьогодні люди значять, що діється у вільному світі. Навіть перебуваючи у концтаборі біля Харкова, "при Божій допомозі крали" частини та склали радіо-приймачі й слухали закордонні передачі. Знали про рух оборони політв'язнів ССРСР у вільному світі. "Батьківщина Вам цього не забуде. . . Мені приємно бачити, що українці тут далеко від свого краю далі тримаються своїх традицій, мови. . . Мені приємно бачити українців по цілому світі й приємно додати, що "Ще не вмерла Україна". . . Бажаю Вам діждатися того часу, коли Україна стане вільною суверенною державою і у добрім сусідстві з співдружними слов'янськими народами."

Дай Боже, щоб /бандерівське/ УККА в Чикаго запросило ще кілька чужинців на доповіді, нехай чужинці научать декого, як не любови чи пошани, то принаймі елементарної толерантності до своїх братів-українців.

Ол. Пошиваник

Ріпецький, Сосновський, Голубничий, ...

"Зовсім недавно особливий відділ КГБ вирішив усунути з цього світу емігрантського діяча Лева Ребета, редактора газети "Український Самостійник", - пише С. Рождественський в "Нозих Днях" за липень-серпень 1977 року, пригадуючи нам всі куліси цього політичного вбивства Степана Бандери і Лева Ребета. Прочитавши цю статтю дуже уважно, питаєш сам себе, скільки таких "вирішень" когось "усунути з цього світу" зробило КГБ в найновішому часі, коли всім "сташинським" так значно легше це робити, ніж було 20 років тому, коли /9-го жовтня 1957р./ катєбівський вбивця дістав ту "завдання".

Останні невияснені смерті наших чільних громадян, серед них св. п. Нестор Ріпецький, Михайло Сосновський, Володимир Ласовський, Всеволод Годубничий і нарешті найсвіжіша могила ред. Григорія Драбета, наводять на пресумні здогади, що Андропов таки "вив'язується" зі своїх пекельних обов'язків...

Л. В.

"УКРАЇНА І ПОЛІТИКА АНТАНТИ" - щойно видано повний переклад на англійську мову книжки А.Д. Марголіна з 1921 р. п.н. "Ukraine and Policy of Entente" pp. 270, Washington 1977.

Вступ написала донька автора Любов Марголіна, а пояснення дав перекладчик. Є там також довгий список прізвищ персонажів, представлених у книзі. Замовляти книжку в ціні \$ 12.50 можна у: L.M. Hansen, 206 West 100th St., New York, N.Y. 10025

АЛЬМАНАХ УНСоюзу на 1977 рік випущений у світ щойно у вересні ц.р., замість у грудні 1976 р. Чи не краще було б подати "на 1978 рік" із поданням відповідного календаріюм? Зміст цікавий, тільки разить таке грубе спізнання.

вже перед тим мою пригоду від якогось "добровольця", щоб особисто почути, так би мовити, з першого джерела, ту історію і перевірити, чи то дійсно правда, що я їджу ровером і при тому ствердити наочно, чи я виглядаю на ті літа, які я заподав у своїх зізнаннях.

Пишу я про цю мою пригоду не на те, щоб мене хто пожалів. Знаю, що ніхто не зронить над моїм горем ні однісінької сльозинки, а навпаки ще й посміються. .. Переповідаю її, щоб остерегти тебе, Дорогий Читачу. Не вір солодким словам, а запиши прізвище і число таблички на авті!!!

Печення бараболі

ПЕЧЕННЯ БАРАБОЛІ СУА відбулося в Трентоні в неділю 16-го жовтня ц.р. в приміщеннях та на площі Народного Дому старанням П-о Відділу СУА. Було реклямоване не тільки окремими оголошеннями, але також повідомленнями в обох місцевих американських газетах. Добірний буфет у заряді пань під керівництвом пані О. Тритяк притягнув чи-мало людей. Атракцією цієї імрези була виставка народної кераміки пані Марійки Городиської, яка цим разом запрезентувала чи-мало прегарних зразків трипільської, кївської, петриківської та гуцульської кераміки. Технічним оформленням виставки зайнялася пані Ольга Фараонів, яка зі смаком розмістила експонати на столах в залі Народного Дому. На пікнік завітали також отці із пані-матками - прото-пресвітер о. Б. Желєхівський та о. Микола Галета. Учасники відідали виставку кераміки і чимало з них закупили експонати для прикраси власних домів як для подарків рідним і приятелям. Імреза була черговим вдалим виявом діяльності Відділу СУА, за що належить йому признання від всіх учасників. На щастя погода дописала.

.....
Домагаймося демократизації громадської централі через тайне голосування всіх!

ПРЕСОВИЙ ФОНД

Є коначним для вдержання місячника, хоч редактор і адміністратор не побирають ніякої платні. На виразне бажання подаємо ці датки ініціалами. Передплат не проголошуємо. Всякі виплати можна переказувати чеками, грошовими переказами або готівкою.

По \$ 2.-:

А. К.
Орест Городиський

По \$ 3.-:

Ф. Бульбенко
о. Я. Федунік
Олена Лебедович

По \$ 3.30:

Зенон Маланчук

По \$ 5.-:

Франц Липецький
2-й раз
Леонід Царик
5-й раз
Оксана Верига
Прокіп Матійців
Мирон Кузьма
4-й раз
Др. Ол. Сушків

Надія Литвиненко

Микола Чемерис

2-й раз

Ол. Горбуля

3-й раз

Іван Кантор

4-й раз

Інж. Мих. Хроновят

4-й раз

о. М. Головінський

5-й раз

Федір Олійник

По \$ 10.-:

Степан Касіян

7-й раз

Др. Адам Якимів

Юрій Артимишин

5-й раз

Др. Іван Кохан

5-й раз

Щире Спасибі!